

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19511,Woroszylski-Wiktor.html>
19.05.2024, 21:58

Woroszylski Wiktor

Wiktor Woroszylski, ur. 8 VI 1927 w Grodnie, zm. 13 IX 1996 w Warszawie. 1945-1946 studiował na Uniwersytecie Łódzkim, kierunek medycyna, następnie filologia polska, w 1946 na Uniwersytecie Warszawskim, filologia polska; w 1956 doktorat z rusycystyki w Instytucie Literackim im. Maksyma Gorkiego w Moskwie.

W 1944 członek Komsomołu w Grodnie; w 1945 repatriowany. 1945-1967 w PPR/PZPR (wykluczony z partii po podpisaniu protestu przeciw usunięciu z niej Leszka Kołakowskiego); 1949-1983 w Związku Literatów Polskich. W 1945 debiutował jako poeta, pierwszy tomik "Śmierci nie ma" (Czytelnik, 1949); następnie czołowy propagator komunizmu i socrealizmu, lider młodego pokolenia literatów tzw. pryszczatych. 1945-1947 w redakcji „Głosu Ludu”, 1947-1949 sekretarz redakcji „Po prostu”; 1950-1952 i 1956-1958 w redakcji „Nowej Kultury”, 1956-1957 redaktor naczelny, usunięty za rewizjonizm. W 1956 świadek powstania w Budapeszcie, autor "Dziennika węgierskiego 1956" w całości wydany dopiero w 1979 w Londynie. 29 II 1968 współautor rezolucji Oddziału Warszawskiego ZLP protestującej przeciw polityce kulturalnej PRL. W XI 1971 współautor (z Jackiem Bocheńskim i Zbigniewem Herbertem) listu do władz z apelem o złagodzenie wyroków w procesie uczestników organizacji Ruch podpisany przez 17 literatów; w XII 1972 sygnatariusz (ze Zbigniewem Herbertem i Markiem Nowakowskim) listu do władz PRL w sprawie ułaskawienia braci Jerzego i Ryszarda Kowalczyków skazanych za wysadzenie auli Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu w przeddzień mających się tam odbyć uroczystości ku czci MO i SB. Od 1972 współpracownik miesięcznika „Więź”. W XII 1974 sygnatariusz listu 15 ws. zapewnienia Polakom w ZSRS dostępu do polskiej nauki i kultury; 31 I 1976 współautor (z J. Bocheńskim i Jerzym Andrzejewskim) Listu 101 do Sejmu PRL przeciw projektowanym zmianom w

Woroszylski Wiktor 815 3.jpg

Miejsce urodzenia Grodno

Data urodzenia 8-06-1927

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 13-09-1996

Hasło wydrukowane w **Tom II**

Konstytucji, w 1976 sygnatariusz apelu o uwolnienie uczestników protestów robotniczych w Ursusie i Radomiu; objęty zakazem druku. 1976-1981 współpracownik KOR, następnie KSS KOR, redaktor petycji i komunikatów, organizator zbiórek pieniężnych na rzecz represjonowanych; w 1977 uczestnik spotkań niezależnego salonu Anny i Tadeusza Walendowskich, sygnatariusz petycji w obronie aresztowanych członków i współpracowników KOR; 1977-1978 redaktor naczelny niezależnego pisma literackiego „Zapis”, następnie do 1981 współpracownik redakcji; 1977-1979 wykładowca historii literatury rosyjskiej na Uniwersytecie Łatającym; 22 I 1978 sygnatariusz deklaracji założycielskiej TKN, członek Rady Programowej. Wielokrotnie poddawany jawnym i tajnym rewizjom.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Warszawie-Białołęce, Jaworzu i Darłówku, autor tomu poezji "Dziennik internowania", 18 X 1982 zwolniony. W 1983 po zamordowaniu Grzegorza Przemyka napisał otwarty list protestacyjny do wicepremiera Mieczysława F. Rakowskiego.

Autor tomików wierszy, m.in. "Z rozmów 1955" (PIW, 1956), "Twój powszedni morderca" (1962), "Niezgoda na ukłon" (1964), "Jesteś i inne wiersze" (NOWa, 1978), prozy, m.in. "Literatura" (Instytut Literacki, Paryż 1978), książek biograficznych "Sny pod śniegiem" (1963), "Życie Majakowskiego" (1965), "Kto zabił Puszkina" (1983, Nagroda Kulturalna „S”), utworów dla dzieci, m.in. "I ty zostaniesz Indianinem" (1960, sfilmowana), "Cyryl, gdzie jesteś?" (1962). Tłumacz literatury rosyjskiej, "Antologia nowoczesnej poezji rosyjskiej" (1971), licznych przekładów i antologii poezji rosyjskiej: z Witoldem Dąbrowskim i Andrzejem Mandalianem), "Moi Moskale" (1996).

Krzysztof Biernacki

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)